

a Magyarok Világszövetségének
és a honlevél birtokosainak havonta megjelenő
közéleti és kulturális folyóirata

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG

Rácz Sándor, Csete György, Rázmány Csaba,
Dr. Hegedűs Loránt, Dr. Czifják Árpád (Kolozsvár),
gr. Esterházy Alice (Róma), Dr. Bertalan Imre
(Washington), Dr. Pungur József (Edmonton),
Dr. Orbán László (Buenos Aires), Dr. Kállay Oszkár
(Brüsszel), Dr. Szilvay Géza (Helsinki)

Felelős szerkesztő:

Pápai Szabó György

Főmunkatársak:

Alakszainé Dr. Oláh Annamária, András Imre (Erdély),
Ádám Jenő (Baranyai háromszög), Borsos Géza (Erdély),
Pozsonc Mária (Muravidék), Rácz Szabó László
(Délvidék), Boggyay Elemér (Kanada), Dr. Horkovics-Kovács
János (Németország), Kádár Dániel (USA), Klacsán
Teréz (Felvidék), Ladó László (Ausztrália), Dr. Léh Tibor
(Franciaország), Matavovszky Ádám (USA), Molnár-
Veress Pál (Svédország), Nádasdi István (Belgium), Dr.
Száva Tibor (Ausztria), Oláh István, Hompoth Zoltán

Rovatvezetők:

L. Németh Erzsébet, Varga Csaba,
Zsigmond Emese

Elemzők:

Borbély Imre (Temesvár), Ferenczy Zsuzsa (Melbourne),
Jordáky Béla (Göteborg), Okos Márton (Budapest)

Munkatársak:

Hábel György, Katona Szabó István, Dr. Bokor Imre,
Löwey Lilla és Váradai Péter Pál

Felelős Kiadó:

Patrubány Miklós,
a Magyarok Világszövetségének elnöke

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:

Magyarok Világszövetsége
1052 Budapest, Semmelweis u. 1-3.
telefon: 36-1-267-4514/108
fax: 36-1-485-40-60
e-mail: honlevel@mvsz.hu
www.mvsz.hu/honlevel

Tördelőszerkesztő:

Bezák Tibor

Képszerkesztő:

Patrubány Csilla

Címlap:

Okos Márton

Készül a Mackensen Nyomdában
Felelős vezető: Cseh Tibor

ISSN 1787-3878

Az írások tartalmáért a szerzők viselik a felelősséget.
Kéziratokat nem örzünk meg és nem küldünk vissza.
Csak elektronikusan küldött/átadott
cikkeket tudunk közölni.
A honlevél birtokosok
50% kedvezménnyel vásárolják a lapot.

PÁPAI SZABÓ GYÖRGY A FORDULAT

Megtépett, megtaposott zászló volt sokunk szíve a mai Kárpát-hazában. Mint nemzeti zászlónk 2006. október 23-án, a brutális rendőrcsizmák alatt... De mégis hittünk titkon valami csodában, amikor küldöttként, vendégként elindultunk a Magyarok VII. Világkongresszusára, s amikor elkezdődött a budapesti Kongresszusi Központban a nagyszabású megnyitónapség. Minden állami támogatás nélkül, a bal és jobboldali média, a párt-nomenklátúra egyetértő szabotálásával, a politikai elit nem is titkolt ellenszenvétől kísérvé. Lelkük rajta! Szemünk láttára csoda történt. Megnyílt az ég ... Mindnyájan tanúi voltunk a felülről jövő kegyelemnek, s mi magunk is átlényegültünk... Igen, meglátogatott minket a naptámadat a magasságból... Mint Szenteste... Isten volt velünk most is, amikor Önnön akaratából megcselekedte velünk a csodát, s odaállt a Magyarok VII. Világkongresszusa mellé. Odaállt a *Magyar Ügy, az Igazság* mellé, s ünneppé tette azt a napot nekünk, de a Napkeletről hozzánk ellátogató magyar testvéreinknek is. Eltéphetetlen szövetség köttetett Istennel, s egymással. Új vérszerződés a hun-magyar népek között. Sokan érezték az isteni erő jelenlétét a megnyitón, a budapesti-kolozsvári konferenciákon, a könyvbemutatókon, a régi parlament épületében tartott születésnap megemlékezésen és záróalkalmon. Sokan érezték úgy, hogy angyaljárás volt itt... S ez FORDULATOT kell, hogy hozzon. Mert ebből a csodából mindenki erőt kell, hogy merítsen! Aki ott volt, mondja el, hogy mások is megerősödjenek! Újjászülessenek, csipkerózsika álmukból, önző szendergésükből felébredjenek! Ébredj, hát, aluvó nemzetem! „Isten, áldd meg a magyart!” Félre a kishitűséggel, a félelemmel, a depresszióval! Nézd, meglátogatott a naptámadat a magasságból! A Világ Világossága. Új hajnal ragyog fel reánk. S mi, a vak éjszaka mostoha kiveritjei, újra a Világosság fiai lehetünk. A Fény gyermekei. Mint évezredek át. A Megváltó megváltott népe, az Élet, a Reménység népe. Krisztuséi. S a FÉNY üzenetét már érezhettük a 60 ezres látogatottságú magyar találkozón, a kurultájon is... Ahol szálltak vijjogva a büszke sólymok, a zengő nyilvesszők, s annyi vágyakozó szívből az ősmagyar áldások és fohászok. Ahol egy ütemre dobbantak a lovak patái és a felhorgadó, bús magyar szívek. Együtt dobbant a szíve anyaországi, határon túli, napkeleti magyarnak. Feledhetetlen volt... Persze ezt is elhallgatták... De Isten tud róla. S tud rólunk is. Hogy megtépzott zászlóink most és itt felegyenesedtek, már fennen lobognak a szélben, s győztes csatára indul a Turul népe... Mert FORDULATRA van szükségünk, különben elveszünk. Helyünket más népesség foglalja, hazánkat másként nevezik el. Találjuk meg hát Istent, s Őbenne egymást, egészen Napkeletig, hogy lehessünk az Áldás és az Erő népe. S a történelem országútján elindulhassunk s szebb jövő felé. Hogy megmaradjunk, s éljünk, mint Isten kiválasztott népe. Egyenesedjete ki magyar zászlók és gerincek! S ne felejtsetd soha el, Magyar!

- KELETEN KÉL A NAP!